

Γενικό Λύκειο Γαζίου

"ήμουν κι εγώ εκεί..."

Ετήσιο περιοδικό
Σχ. έτος 2013-14

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Η μουσική των νέων	3
2. Περιορισμένη ελευθερία-Γνώριμες και μη μορφές εξάρτησης.....	4
3. Επίσκεψη στις φυλακές Αλικαρνασσού.....	6
4. Ματιές στον ελληνικό κινηματογράφο.....	11
5. Τα τατουάζ και οι νέοι.....	13
6. Ο ερωτισμός των νέων. Ποιο είναι τελικά το ισχυρό φύλο;	15
7. Η τέχνη έτσι όπως θα 'πρεπε να τη γνωρίζουμε.....	17
8. Το Νέο Λύκειο.....	19
9. ΧΥΤΑ project.....	23
10. Ισπανική υπόθεση.....	24
11. Τα φύλα στη λογοτεχνία.....	26
12. Παιδιά του '97, του χρόνου δίνετε πανελλήνιες :)	29
13. Ήξερες ότι...;.....	30

Συντονίστριες καθηγήτριες:

Ιωαννίδου Γεωργία (ΠΕ02),
Λεβέντη Αργυρώ (ΠΕ02),
Φουκαράκη Χρυσούλα (ΠΕ19)

Εξώφυλλο:

Βολιτάκης Γιώργος (Β2)

Σελιδοποίηση:

Φουκαράκη Χρυσούλα (ΠΕ19)

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Η μουσική στις μέρες μας έχει ενσωματωθεί στις ζωές όλων των έφηβων σαν ένας τρόπος χαλάρωσης και διασκέδασης. Σύμφωνα με τα ερωτηματολόγια που έλαβαν οι μαθητές του Λυκείου Γαζιού, η μουσική φαίνεται να κυριαρχεί στη ζωή τους και να καταλαμβάνει αρκετές ώρες της καθημερινότητάς τους, έτσι ώστε και τα δυο φύλα να αξιοποιούν τον ελεύθερο χρόνο τους ακούγοντας μουσική. Συνεπώς οι έφηβοι θεωρούν αναγκαία τη μουσική για τη ζωή τους αλλά και την εσωτερική τους αρμονία.

Ο κάθε μαθητής έχει τις δικές του απόψεις και προτιμήσεις για τη μουσική που ακούει. Αναλυτικότερα, το μεγαλύτερο ποσοστό των μαθητών

όταν ρωτήθηκε αν ακούει ελληνικά ή ξένα τραγούδια απάντησε ότι ακούει και τα δυο, πράγμα αρκετά συνηθισμένο για τη σημερινή εποχή. Καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του, το άτομο θα αλλάξει απόψεις αναφορικά με τα είδη μουσικής. Αυτό οφείλεται στις διάφορες φάσεις-καταστάσεις τις οποίες το άτομο καλείται να αντιμετωπίσει, στην προσωπική αισθητική, αλλά και στις ευαισθησίες του καθενός. Όπως φάνηκε στα αποτελέσματα του

ερωτηματολόγιου, οι περισσότεροι μαθητές επέλεξαν την hip-hop, την Rap και την Pop, ως τα πιο αγαπημένα είδη μουσικής. Ωστόσο υπήρξε ένα μικρό ποσοστό το οποίο αρέσκεται στο να ακούει παραδοσιακή μουσική σαφώς επηρεασμένο από τον οικογενειακό κύκλο.

Ακόμα και οι έφηβοι θέτουν ορισμένα κριτήρια προκειμένου να ακούσουν ευχαρίστα μουσική και να απολαύσουν ένα τραγούδι. Αυτά τα κριτήρια είναι κυρίως η μελωδία, οι στίχοι αλλά και ο τραγουδιστής/τραγουδίστρια. Το μεγαλύτερο ποσοστό των ερωτηθέντων επιλέγει το είδος της μουσικής με γνώμονα τους στίχους και την μελωδία ενώ ένα μικρότερο ποσοστό τον καλλιτέχνη. Συνοψίζοντας φαίνεται ότι οι στίχοι παίζουν σημαντικό ρόλο αφού μπορούν να εκφράσουν τα συναισθήματα που νιώθουν εκείνη την στιγμή.

Βέβαια η μουσική προσφέρει ποικίλα πλεονεκτήματα σε πνευματικό και ψυχικό επίπεδο. Οι περισσότεροι μαθητές δήλωσαν ότι η μουσική αποτελεί δίαυλο επικοινωνίας καταστάσεων, βιωμάτων και συναισθημάτων. Πολλές φορές η μουσική «μιλάει» αντί για τους ίδιους. Παράλληλα, η μουσική καλλιεργεί και διαμορφώνει την προσωπικότητα των εφήβων, καθώς ακούγοντας συγκεκριμένα είδη μουσικής αμφισβητούν, συσπειρώνονται, θέτουν στόχους και αρχές. Η μοναξιά που κατακλύζει τους περισσότερους εφήβους μπορεί να αντιμετωπιστεί με την μουσική, μπορεί να φτιάχνει τη

διάθεση και να λειτουργεί ευεργετικά. Έτσι, καταλήγει κανείς στο συμπέρασμα ότι η μουσική αποτελεί τρόπο γνήσιας ψυχαγωγίας και έκφρασης με ξεκάθαρα οφέλη για τους εφήβους.

Εν κατακλείδι, η μουσική αποτελεί ξεχωριστό κεφάλαιο της

Στέλλα Τζομπανάκη (Α6)

προσωπικότητας του κάθε ατόμου, συμβάλλει θετικά στην ανάπτυξη και στην καλλιέργεια του πνευματικού επίπεδου, ενώ παράλληλα βοηθά στην ψυχική χαλάρωση.

Περιορισμένη Ελευθερία

Γνώριμες και μη μορφές εξάρτησης

Η χρήση των εξαρτησιογόνων ουσιών εμφανίζεται πρώιμα στην ιστορία των ανθρώπων. Ως εξαρτησιογόνες ουσίες θεωρούνται τα ναρκωτικά, το αλκοόλ, το τσιγάρο, ακόμα και ο καφές. Ωστόσο, η διαδρομή των διάφορων ειδών εθισμού που στιγμάτισαν τις ζωές των ανθρώπων αλλάζουν μορφή με την πάροδο του χρόνου και εμφανίζονται καινούργιες που πολλοί κάνουν το λάθος να αγνοούν.

Από τα παλιά χρόνια οι άνθρωποι που είχαν εθιστεί σε ψυχοδραστικές ουσίες, αυτόματα βρισκόταν στο περιθώριο. Αυτό γινότανε, είτε γιατί τους θεωρούσαν επικίνδυνα άτομα, είτε γιατί πίστευαν πως δεν είχαν καμία ελπίδα να απεμπλακούν. Η πληροφόρηση στο παρελθόν ήταν ελλιπής. Η εξάρτηση μπορεί να αφορά σώμα αλλά και πνεύμα. Στη σωματική εξάρτηση ο οργανισμός του χρήστη δεν μπορεί να

λειτουργήσει φυσιολογικά χωρίς τη χρήση και στην ψυχολογική ο χρήστης έχει την ανάγκη της ουσίας για να

διατηρήσει την ψυχική του συνοχή. Αν τα γνώριζανε αυτά θα αντιλαμβάνονταν πως οι εθισμένοι χρειάζονταν αρκετή βοήθεια και πως δεν ήταν η χρήση της ουσίας αποκλειστικά δική τους επιλογή. Καθώς όμως τα χρόνια περνούσαν, η τεχνολογία και η επιστήμη έκαναν αλματώδη πρόοδο στην αντιμετώπιση του προβλήματος. Η πολιτεία απ' τη μεριά της ευαισθητοποιήθηκε και δημιούργησε κέντρα αποτοξίνωσης για το αλκοόλ

και τα ναρκωτικά. Έτσι, σιγά-σιγά ο κόσμος άρχισε να αφυπνίζεται.

Όμως, στη σημερινή εποχή εμφανίζεται ένας νέος εθισμός, ο εθισμός στο διαδίκτυο. Πολλοί το αγνοούν και δεν το θεωρούν μορφή εξάρτησης, κι όμως αυτό είναι λάθος. Οι έφηβοι άρχισαν να χρησιμοποιούν τόσο πολύ το διαδίκτυο, διότι το διαδίκτυο έχει την ικανότητα να καλύπτει τις ανάγκες ενός ατόμου, χωρίς το άτομο να δέχεται συνέπειες και περιορισμούς. Έτσι, νιώθει μια

σχετική ελευθερία. Μέσω του διαδικτύου ο έφηβος συνήθως δημιουργεί μια καινούργια δική του προσωπικότητα, αλλά και εικονική εμφάνιση, αφού δεν υπάρχει οπτική επαφή. Συνεπώς, ο έφηβος ενσαρκώνει διάφορους ρόλους της επιλογής του, ανάλογα με την διαδικτυακή του εμπειρία.

Επίσης, η απεριόριστη πρόσβαση στο διαδίκτυο μπορεί να λειτουργήσει ως παράγοντας εθισμού. Το άτομο μπορεί να επισκέπτεται ιστότοπους όποτε θέλει. Ποσοστά έχουν δείξει πως οι έφηβοι που οδηγούνται σε εθισμό είναι κυρίως αγόρια που ζουν σε ένα δυσλειτουργικό οικογενειακό περιβάλλον. Δυστυχώς, οι γονείς δεν αντιλαμβάνονται

αν τα παιδιά τους είναι εθισμένα ή όχι. Η πιθανότητα εξάρτησης αυξάνεται ιδιαίτερα, όταν ο έφηβος αρχίσει τις πολύωρες χρήσεις διαδικτύου στα ηλεκτρονικά παιχνίδια, αλλά και τις συχνές επισκέψεις στα "Internet Cafe" και οι γονείς δεν ασχολούνται με αυτό όσο θα έπρεπε.

Παρ' όλα αυτά, αν οι γονείς γίνουν πιο παρατηρητικοί θα αντιληφθούν συμπεριφορές αποκαλυπτικές της εξάρτησης. Λόγου χάρη, όταν ο έφηβος αρχίζει να αφιερώνει πολύ χρόνο και να δαπανά χρήματα σε δραστηριότητες σχετικές με το διαδίκτυο.

Επιπλέον, όταν παρατηρηθεί πτώση στις επιδόσεις των μαθημάτων λόγω των πολλών ωρών χρήσης του διαδικτύου. Όταν ο έφηβος σκέφτεται και μιλάει όλη την ώρα για το διαδίκτυο, και τέλος όταν τελικά πάψει να ασχολείται με την προσωπική του υγιεινή, δεν κοιμάται και αρχίζει να απομακρύνεται από το κοντινό του περιβάλλον. Αν οι γονείς αναγνωρίσουν κάποια από αυτά τα συμπτώματα, τότε το παιδί τους χρειάζεται άμεση στήριξη και βοήθεια.

Όλα αυτά μπορούν να καταπραυνθούν, αν ο γονέας θέσει τα

κατάλληλα όρια χρήσης και λάβει δραστικά μέτρα, ώστε να αφυπνίσει το παιδί του και να το βοηθήσει να ξεκολλήσει από το διαδίκτυο.

Αγγελική Τουπή (A6)

Επίσκεψη στις φυλακές Αλικαρνασσού

Συνέντευξη από το διευθυντή Κο Μαυραντωνάκη Κ. και από κρατούμενο.

Την Παρασκευή 16 Μαΐου 7 μαθητές και δυο καθηγήτριες του Λυκείου Γαζίου επισκεφτήκαμε τις φυλακές Αλικαρνασσού και μιλήσαμε με το διευθυντή των φυλακών και το πρόεδρο των σωφρονιστικών υπαλλήλων. Μας δόθηκε επίσης η ευκαιρία να συζητήσουμε και με ένα κρατούμενο που μας επέτρεψε να δούμε μέσα από τη δική του οπτική γωνία τις φυλακές.

Οι φυλακές Αλικαρνασσού ιδρύθηκαν το 1932 και λειτουργούν μέχρι σήμερα ως φυλακές ενηλίκων αρρένων –ενήλικοι στις φυλακές θεωρούνται οι άνω των 23- ανεξαρτήτου αδικήματος. Δεκαπέντε χρόνια πριν μπορούσε να θεωρηθεί υψίστης ασφαλείας, όμως πλέον την εποχή όπου τα πάντα γίνονται ηλεκτρονικά τα λουκέτα στις πόρτες είναι κάτι μάλλον ξεπερασμένο και ευκόλως παραβιάσιμο, ενώ το γεγονός ότι βρίσκεται δίπλα στο αεροδρόμιο κάνει τα πράγματα πολύ πιο περίπλοκα.

Στην είσοδο της φυλακής ασκείται αυστηρός έλεγχος από τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους, ώστε να αποτραπεί η διακίνηση κινητών, όπλων ή οποιουδήποτε άλλου απαγορευμένου αντικειμένου. Εκτός από τα κελιά, η φυλακή περιλαμβάνει ένα κυλικείο, μία αίθουσα όπου γίνεται η μάζωξη των ατόμων που ζητούν στήριξη από το ΚΕ.ΘΕ.Α. (βλέπε παρακάτω), ένα ιατρείο, μία βιβλιο-

θήκη με περίπου 10.000 βιβλία, ένα φαρμακείο και ένα μαγειρείο. Σε αυτά εργάζονται και οι κρατούμενοι – που έχουν γνώση του αντικειμένου- και μάλιστα ανάλογα πάντα και με άλλους παράγοντες, όπως η συμπεριφορά τους στην φυλακή ή το αδίκημά τους: για κάθε μήνα εργασίας αφαιρείται κι ένας μήνας κράτησης. Επίσης, υπάρχει και ένα προαύλιο που περιέχει γήπεδο ποδοσφαίρου-με χαλίκια-, γήπεδο μπάσκετ και βόλεϊ, μία κληματαριά, όργανα γυμναστικής που καταλαμβάνουν ένα μικρό χώρο του προαυλίου με σκέπαστρο ώστε να μπορούν οι κρατούμενοι να γυμνάζονται και όταν βρέχει – παρόλο που πολλές φορές όταν βρέχει οι κρατούμενοι προτιμούν να κάθονται στο προαύλιο απροστάτευτοι και να γεύονται τις στάλες της βροχής παρά να βρίσκονται κάτω από ένα σκέπαστρο. Εξαιτίας του χωμάτινου δαπέδου οι κρατούμενοι έχουν τη δυνατότητα να φυτεύουν φυτά της αρεσκείας τους, πάντα υπό την εποπτεία των σωφρονιστικών υπαλλήλων. Τέλος,

ένα μέρος του προαυλίου καταλαμβάνουν τα εργαστήρια –κεραμικής, σαπωναποιίας, ξυλουργικής κ.α. Κατά αυτόν τον τρόπο κρατούνται οι φυλακισμένοι απασχολημένοι έχοντας στη διάθεσή τους κάποιες στιγμές αποσυμπίεσης, αλλά και έχουν οι ίδιοι οικονομικό όφελος μιας και τα προϊόντα που κατασκευάζουν, τα πουλούν κάθε καλοκαίρι, μήνα Αύγουστο, στην πλατεία ελευθερίας, εξασφαλίζοντας έτσι ένα μικρό χρηματικό ποσό. Συχνά, κάποια προϊόντα όπως σαπούνια τα δωρίζουν στους άπορους ή τα διαθέτουν για τον καθαρισμό της φυλακής. Βέβαια για να εργαστεί κάποιος στα εργαστήρια, εκτός του ότι πρέπει να έχει κάποιες δεξιότητες, οφείλει να μην έχει κάνει καθόλου τα λεγόμενα «πειθαρχικά αδικήματα», δηλαδή να είναι συνεπής στις υποχρεώσεις του ως κρατούμενος. Μάλιστα η φυλακή Αλικαρνασσού είναι η μοναδική φυλακή στην Ελλάδα που έχει εργαστήρια ξυλογλυπτικής και κεραμικής.

Στα 105 κελιά της στεγάζονται γύρω στους 290 κρατούμενους – 145

έλληνες και 145 ξένοι- δηλαδή δυο με τρία άτομα στο κάθε κελί. Λόγω κτηριακής υποδομής είναι αδύνατο να γίνει διαχωρισμός ανάλογα με την εθνικότητα ή το αδίκημα του κάθε κρατουμένου, όμως οι ίδιοι έχουν τη

δυνατότητα να επιλέξουν σε ποιο κελί και με ποιόν θα συγκατοικήσουν. Σύμφωνα με τα λεγόμενα του διευθυντή, οι φυλακισμένοι έχουν δύο κοινά στοιχεία: είτε είναι μέλη διαλυμένων οικογενειών, είτε υποστεί κακοποίηση από την παιδική τους ηλικία. Συμπληρώνει δε ότι η φυλακή Αλικαρνασσού αποτελεί μια μικρή κοινωνία, ένα μικρό σχολείο. Ένα σχολείο που σκοπό δεν έχει απλά να τιμωρήσει τους «μαθητές» του, αλλά να τους μάθει να πειθαρχούν, να καταλάβουν το λάθος τους και τις συνέπειες αυτού, ώστε να μην το επαναλάβουν. Στην προσπάθεια αυτή συμμετέχει ενεργά και ο οργανισμός ΚΕ.ΘΕ.Α (κέντρο θεραπείας εξαρτημένων ατόμων), που παρέχει στεγνό πρόγραμμα με ψυχολογική υποστήριξη και συμβουλευτικές ομάδες για τους χρήστες ναρκωτικών.

Εκτός αυτού όμως παρέχουν σε φυλακισμένους γονείς βοήθεια για το πώς θα χειριστούν την κατάσταση χωρίς να επηρεάσουν αρνητικά τα παιδιά τους. Επίσης δεν λείπει κι ο κοινωνικός λειτουργός, ο οποίος δέχεται όσα άτομα έχουν ανάγκη να του μιλήσουν ή όσα ο ίδιος κρίνει ότι πρέπει απαραίτητως να βοηθήσει, διότι συχνά ντρέπονται τα ίδια για τις πράξεις τους και αρνούνται να ζητήσουν ψυχολογική υποστήριξη παριστάνοντας τους «σκληρούς χαρακτήρες».

Πολλοί έχουν την άποψη ότι οι κρατούμενοι είναι κλεισμένοι όλη μέρα στο κελί τους, ψευδής διαπίστωση. Στις 7.30 το πρωί γίνεται η καταμέτρηση. Έπειτα στις 8 λαμβάνουν το πρωινό τους και από τις 8π.μ. έως τις 12μ.μ. είναι ελεύθεροι να κινηθούν στους χώρους της φυλακής. Από τις

12μ.μ. έως τις 3μ.μ. κλείνονται πάλι στα κελιά τους και από τις 3μ.μ. μέχρι τις 9 μ.μ. οι πόρτες είναι ανοιχτές. Χτυπάει το κουδούνι κι έχουν 5 λεπτά μέχρι να κλείσουν οι πύλες. Αυτά τα πέντε λεπτά μαζεύονται όλοι οι κρατούμενοι στο προαύλιο ώστε να αντικρίσουν για λίγο μόνο τον ουρανό, τον ήλιο, το χρώμα. Παρόλα αυτά δε σημαίνει ότι όταν βρίσκονται κλεισμένοι στο κελί τους δεν έχουν με τι να ασχοληθούν. Το κάθε κελί έχει και τη δική του τηλεόραση κι έτσι μπορούν να ψυχαγωγούνται ευχάριστα.

Οι κρατούμενοι των φυλακών έχουν τη δυνατότητα να πάρουν άδεια κάθε δύο μήνες μέχρι 46 φορές στη διάρκεια της θητείας τους. Υπάρχουν τρία είδη αδειών: οι τακτικές άδειες, οι έκτακτες και οι εκπαιδευτικές. Για να πάρουν τακτικές άδειες οι φυλακισμένοι εκτός του ότι καλούνται σε συμβούλιο για να συζητήσουν το τι σκοπεύουν να κάνουν στην άδειά τους με τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους οφείλουν να είναι πειθαρχημένοι, να μην είναι υπόδικοι δηλαδή να έχουν ήδη δικαστεί, να έχουν ένα σταθερό οικογενειακό περιβάλλον καθώς και υπεύθυνη δήλωση της οικογένειας ότι δέχεται να τον φιλοξενήσει ώστε να εξασφαλιστεί η διαμονή του κάπου και να έχουν εκτελέσει το 1/5 της ποινής τους - σε περίπτωση που κάποιος έχει καταδικαστεί ισόβια πρέπει να έχουν περάσει τα 8 χρόνια κράτησής του. Έπειτα, οι έκτακτες άδειες παίρνονται μόνο σε περιπτώσεις θανάτου ή κηδείας συγγενικού προσώπου μέχρι και 2^{ου} βαθμού, υγείας –π.χ. νοσηλείας του ίδιου του κρατούμενου σε νοσοκομείο- και σε κατεπείγουσες οικογενειακές ή ακόμη και επαγγελματικές υποχρεώσεις. Εκτός αυτού στις

έκτακτες άδειες ο εισαγγελέας κρίνει εάν ο κρατούμενος θα βγει απ την φυλακή με συνοδεία σωφρονιστικών υπαλλήλων ή όχι. Τέλος εκπαιδευτικές άδειες παίρνουν όσοι επιθυμούν να φοιτήσουν στο σχολείο δεύτερης ευκαιρίας ή όσοι διαβάζουν κατά τη διάρκεια κράτησής τους κι επιλέγουν να δώσουν πανελλήνιες ή όσοι σπουδάζουν σε ΤΕΙ ή σε ΙΕΚ με την προϋπόθεση βέβαια ότι είναι πειθαρχημένοι. Φυσικά για ευνόητους λόγους δεν επιτρέπεται σε έναν κρατούμενο να επιλέξει να ασχοληθεί με κάτι κατώτερο από αυτό που ήδη έχει π.χ. ένας που έχει τελειώσει το πανεπιστήμιο απαγορεύεται να περάσει ΤΕΙ.

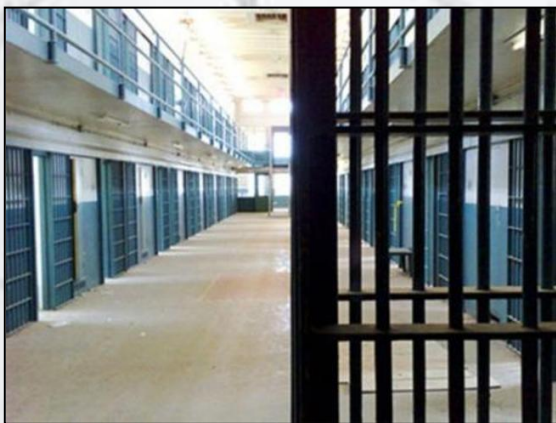
Όπως λοιπόν σε ένα σχολείο, έτσι ακριβώς και στις φυλακές δημιουργούνται κλίκες απόμων συνήθως κατά ανάγκη μιας και αισθάνονται ασφαλείς όταν γνωρίζουν ότι ανήκουν κάπου. Μεταξύ όμως αυτών των κλικών δημιουργούνται έριδες, τσακωμοί και μικροπροβλήματα τα οποία έχουν ποινές και εντάσσονται στα πειθαρχικά αδικήματα. Το πιο σοβαρό πειθαρχικό αδίκημα έχει ως ποινή την απομόνωση 5 με 10 μέρες. Βέβαια υπάρχει και ο λεγόμενος χρόνος διαγραφής δηλαδή μπορεί σε δέκα μέρες να τελειώσει η απομόνωση αλλά να απαγορευτούν οι άδειες για το συγκεκριμένο κρατούμενο για τα

επόμενα 2 π.χ. χρόνια. Κάποιοι στερούνται την εργασία μέσα στην φυλακή οπότε χάνουν ίσως και το μοναδικό εισόδημά τους, ενώ άλλοι παίρνουν ακόμη και μεταγωγή σε άλλη φυλακή.

Όσον αφορά στη θέση του ίδιου του διευθυντή των φυλακών ο κ. Μαυαραντωνάκης αναφέρει:

«Όταν ασκώ το επάγγελμά μου αναγκάζομαι να υιοθετήσω έναν άλλο χαρακτήρα. Οφείλω να είμαι ψύχραιμος και διπλωμάτης. Οι κρατούμενοι θέλουν συζήτηση. Θέλουν να νιώθουν ότι κάποιος τους ακούει. Μπορεί ο άλλος που έχεις απέναντί σου να έχει διαπράξει ένα σοβαρό αδίκημα όμως δεν παύει να είναι άνθρωπος. Πρέπει να λάβω υπόψη και την προσωπικότητά του. Συχνά σκέφτομαι αν τιμωρήθηκε σωστά και δίκαια ή γιατί έκανε ό,τι έκανε. Πρέπει όλοι, ανεξαιρέτως αδικήματος, να είναι πειθαρχικά εντάξει.»

Όταν φτάσαμε στις φυλακές έξω απ το κτήριο καθόταν ένας άντρας γύρω στα τριανταπέντε. Του μιλήσαμε

και μάθαμε ότι ήταν κρατούμενος που είχε βγει με άδεια. Είχε ακόμη λίγες ώρες ελεύθερος, αλλά μην έχοντας που να πάει μιας και η οικογένειά του ήταν εκτός Κρήτης και με το άγχος ότι μπορεί να μην φτάσει στην ώρα του

πήγε πιο νωρίς και περίμενε απ έξω. Μας μίλησε για τη ζωή του στη φυλακή αναφερόμενος στις ασχολίες του – μπάλα, γυμναστική- καθώς και στην εργασία του σε κάποιο απ τα συνεργεία της φυλακής. Η ποινή του ήταν 4,5 χρόνια αλλά από μικρός «μπαινοβγαίνει» στις φυλακές. Γύρω στα 18 του έμπλεξε όπως μας επισήμανε με κακές παρέες και εθίστηκε σε ναρκωτικές ουσίες. Όπως ο ίδιος υποστήριξε έχει ήδη μετανιώσει για τις πράξεις του.

Στη συνέχεια μας επιτράπη να μιλήσουμε και με έναν άλλο κρατούμενο που είχε ήδη κάνει 8 χρόνια κράτησης και που σπούδαζε σε κάποιο ΙΕΚ με εκπαιδευτική άδεια και είναι βοηθός φαρμακοποιού στο φαρμακείο της φυλακής. Πραγματικά εξεπλάγην όταν μας μίλησε. Ήταν αρκετά συνειδητοποιημένος σε σχέση με το έγκλημα που είχε διαπράξει. Παρά τις τύψεις και τις ενοχές του είναι αρκετά ψύχραιμος και προσγειωμένος στη πραγματικότητα. Όταν ρωτήθηκε αν είχε την ευκαιρία να απελευθερωθεί ποιο θα ήταν το όνειρο του, εκείνος αναφέρθηκε μόνο στον επαγγελματικό τομέα διότι αρνείται κατηγορηματικά να συντηρείται από τους γονείς του. Ο ίδιος αναφέρει:

«Μέσα στη φυλακή απέκτησα αυτογνωσία. Ενώ ήξερα το 5% της προσωπικότητάς μου, τώρα ξέρω το 95% και έχω μια αρκετά καλή σχέση με τους άλλους κρατούμενους, επειδή λόγω της δουλειάς μου είμαι υποχρεωμένος να τα έχω καλά με όλους ανεξαρτήτως εθνικότητας. Βέβαια διαλέγω να κάνω παρέα με 3-4 άτομα από δική μου επιλογή. Θέλω η θητεία μου να περάσει ήρεμα και χωρίς φασαρίες.»

Θυμάμαι τον πρώτο καιρό δυσκολεύτηκα πάρα πολύ να προσαρμοστώ. Όχι μόνο η στέρηση της ελευθερίας, αλλά και το γεγονός ότι δεν έχεις επαφή με τους δικούς σου ανθρώπους σε κάνει να τρελαίνεσαι. Σιγά-σιγά έμαθα να σκέφτομαι πιο λογικά. Η οικογένειά μου βέβαια, πάντα με στηρίζει παρόλο που είναι δύσκολο να έρθουν να με δουν.

Κοπέλα δεν έχω. Μάλλον πρέπει να βρω μια ανοιχτόμυαλη, γιατί πολύ φοβάμαι ότι δεν θα με αποδεχτεί αν της πω ότι είμαι κρατούμενος και μάλιστα την αιτία φυλάκισής μου.

Μεγαλύτερό μου όνειρο είναι να αποφυλακιστώ αύριο κιόλας. Αφού όμως δεν γίνεται κάτι τέτοιο, από τις μεγαλύτερες προσδοκίες μου είναι όταν έρθει η ώρα να αποφυλακιστώ να ψάξω να βρω δουλειά, ώστε να μη

γίνομαι βάρος στους δικούς μου. Ακόμη κι αν είχα την ευκαιρία να βγω, τώρα το πρώτο πράγμα που θα ήθελα να κάνω είναι να ανοίξω ένα φαρμακείο ή μπορεί να ακολουθήσω επαγγελματικά το άθλημα που με ενδιαφέρει.

Έχω μετανιώσει πραγματικά για τις πράξεις μου. Αν μπορούσα θα τα άλλαζα όλα. Έχω όμως συμβιβαστεί με την όλη κατάσταση και πιστεύω πως πρέπει πάντα να βλέπουμε τα πράγματα σφαιρικά. Προσπαθώ να δω τη φυλακή με «άλλο μάτι». Όταν με συνέλαβαν δεν προσπάθησα να κρυφτώ, αλλά εάν ήμουν λίγο πιο ψύχραιμος ενδεχομένως να μην είχα προχωρήσει στο αδίκημα. Ήταν μια πράξη της στιγμής. Δεν το περίμενα. Έπρεπε να προσέξω. Το καλύτερο είναι να σκέφτεσαι πριν κάνεις κάτι.»

Ανωγειανάκη Θεονύμφη (B4)

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Στα πλαίσια της ερευνητικής εργασίας «Ελληνικός Κινηματογράφος - Η τυπολογία των χαρακτήρων - Ήθη των ανθρώπων δυο δεκαετιών (η κωμωδία των δεκαετιών 1950 και 1960)», μελετήθηκαν συγκεκριμένες κατηγορίες ταινιών του τότε ελληνικού κινηματογράφου. Στόχος ήταν η διεξαγωγή συμπερασμάτων σχετικά με τις συμπεριφορές των νέων και τη φύση των κοινωνιών των δεκαετιών '50 και '60, συγκριτικά με το παρόν. Η μεθοδολογία της μελέτης, υπό την ευγενική μάλιστα καθοδήγηση των υπευθύνων καθηγητριών, περιελάμβανε την επισκόπηση πλούσιου οπτικοακουστικού υλικού και την αξιοποίηση των διαθέσιμων βιβλιογραφικών πηγών. Για την ταχεία και αποτελεσματική ολοκλήρωση της έρευνας έγινε κατανομή των εργασιών σε όλα τα μέλη της ερευνητικής ομάδας. Το παρόν κείμενο έχει ως στόχο την παρουσίαση της προσωπικής μου έρευνας στο αντικείμενο που μου ανατέθηκε. Συγκεκριμένα, συνοψίζονται ο σχεδιασμός και η πραγματοποίηση της έρευνας, και παρατίθενται σύντομα τα κυριότερα συμπεράσματα που διεξήχθησαν.

Το πρώτο βήμα ήταν η επιλογή των πλέον αντιπροσωπευτικών, για τη νεολαία της εποχής, ταινιών των δεκαετιών του '50 και '60. Η επιλογή αυτή έγινε μετά από

συζήτηση όλων των μελών της ερευνητικής ομάδας, οπότε και πραγματοποιήθηκε κατανομή των διαφορετικών προς μελέτη ταινιών στα διάφορα μέλη της ομάδας. Το ερευνητικό θέμα που ανελήφθη από μέρους μου αφορούσε στην μελέτη της ταινίας «Αλίμονο στους νέους» (1961) του Αλέκου Σακελλάριου, με ιδιαίτερη έμφαση στην σκιαγράφηση της κοινωνικής ομάδας των νέων, όπως αυτή αποδίδεται στην ταινία.

Για την ανάλυση της ταινίας κατέστη απαραίτητη η ανασκόπηση

των κυριότερων ιστορικών γεγονότων της εποχής, τα οποία είχαν άμεσο αντίκτυπο στην οικονομική και κοινωνική ζωή. Τα κυριότερα γεγονότα της δεκαετίας του '50 περιλαμβάνουν την έναρξη της προσπάθειας ανασυγκρότησης της οικονομίας (υποτίμηση της δραχμής, απελευθέρωση εισαγωγών) καθώς και την προώθηση έργων υποδομής (γεωργία, οδικό δίκτυο, τουρισμό, βιομηχανία).

Ωστόσο, οι αρχές της δεκαετίας του '60 χαρακτηρίζονται από υψηλά ποσοστά ανεργίας, με αποτέλεσμα την εμφάνιση μεγάλου μεταναστευτικού ρεύματος.

Για την οργανωμένη και συστηματική ανάλυση της ταινίας επιλέχθηκαν ορισμένα κριτήρια – άξονες μελέτης, με στόχο να αναδειχθούν στοιχεία, ομοιότητες και διαφορές στη συμπεριφορά των νέων των δύο πρώτων δεκαετιών μετά τον Εμφύλιο, και να διευκολυνθεί η σύγκριση αυτών με το παρόν. Συγκεκριμένα, τα κριτήρια που επιλέχθηκαν εστίαζαν στα όνειρα, τη μόρφωσή των νέων, τις επιδιώξεις τους, τη σχέση τους με το άλλο φύλο και το συγγενικό τους περιβάλλον και βέβαια τη θέση και το ρόλο τους στο κοινωνικό περιβάλλον, όπως αυτά υπαγορεύονται από τις αντιλήψεις και τα στερεότυπα της εποχής.

Με βάση τους παραπάνω άξονες αναδείχθηκαν αρκετά συμπεράσματα για την κοινωνική ομάδα των νέων όπως αποδίδεται στην ταινία «Αλίμονο στους νέους». Αυτό άλλωστε, είναι τυπικό χαρακτηριστικό των ταινιών του Σακελλάριου, που διακρίνεται από την ικανότητα άμεσης αποτύπωσης των ηθογραφικών και κοινωνικοοικονομικών στοιχείων των κοινωνιών της εποχής του. Συγκεκριμένα, διαφαίνεται έκδηλα ο πολλαπλός αγώνας τους για εύρεση εργασίας, εξασφάλιση προίκα για τα κορίτσια, καθώς και η προσπάθεια κατάκτησης του έρωτά τους. Τα κύρια μέσα για την επίτευξη των στόχων των νέων αυτή την δεκαετία είναι η μόρφωση, τα νιάτα, οι ικανότητες και η όρεξη για εργασία.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν η γνώση ξένων γλωσσών και η ενασχόληση με επαγγέλματα εμπορικής και βιομηχανικής φύσεως. Παράλληλα, παρουσιάζονται και ορισμένες αρχές που διέπουν την οικογενειακή ζωή. Για παράδειγμα, ο νέος άντρας οφείλει να εξασφαλίσει αξιοπρεπή διαβίωση στη σύζυγο, ενώ αναλαμβάνει χρέη προστάτη για τις

ανύπαντρες αδερφές σε περίπτωση απουσίας του πατέρα. Εμφανής είναι επίσης, η προσπάθεια των νέων να μην απογοητεύσουν τις προσδοκίες των μεγαλύτερων. Είδα, επίσης, τη γυναίκα σε ρόλο «γυναικείο», που θυσιάζει τα πάντα για ένα πλούσιο γάμο. Τονίζεται, δυστυχώς, και η διάψευση των νεανικών ονείρων και προσδοκιών, μέσα στο σκληρό κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον της εποχής.

Μερικά συμπεράσματα είναι δυνατό να διεξαχθούν όσον αφορά τον τρόπο διασκέδασης των νέων, ιδιαίτερα αυτών της λαϊκής τάξης. Πυρήνας αυτού φαίνεται να είναι, στο τέλος της δεκαετίας του '50 και στην αρχή της δεκαετίας του '60, το πλακιώτικο ταβερνάκι, υπό την υπόκρουση ρομαντικών έντεχνων και ελαφρολαϊκών τραγουδιών.

Όσον αφορά την σύγκριση των νέων του '50 – '60 με τους νέους της

σύγχρονης εποχής, φαίνεται ότι οι νέοι της σήμερα εμφανίζουν πολλά κοινά στοιχεία με τους νέους εκείνης της περιόδου. Βεβαίως, η πάροδος των δεκαετιών έχει επιφέρει πολλές αλλαγές στα ήθη, τις αρχές και στον καθημερινό τρόπο ζωής και διασκέδασης. Ωστόσο, ειδικότερα την τελευταία πενταετία με την έλευση της οικονομικής αλλά και κοινωνικής κρίσης, παραμένει έντονη η αγωνία για την εκπλήρωση των νεανικών ονείρων, καθώς και την εύρεση εργασίας και γρήγορης αποκατάστασης. Επίσης, για άλλη μια φορά η μετανάστευση τείνει να αποκτήσει μαζικό χαρακτήρα. Επομένως, παρά την εξέλιξη των κοινωνιών, οι βασικές αγωνίες και επιδιώξεις των νέων παραμένουν ίδιες.

Συμπερασματικά, μέσω της μελέτης της ταινίας «Αλίμονο στους νέους» διαπιστώθηκε ο ρόλος του κινηματογράφου ως αποτύπωση μιας ολόκληρης κοινωνίας. Όπως είπε ο Μ. Χατζιδάκις για τη μουσική του κινηματογράφου, αλλά διαπιστώσαμε

ότι ισχύει γενικά για τον κινηματογράφο, «συντηρεί στη μνήμη την εικόνα, την ερμηνεύει ενώ συγχρόνως χρωματίζει επιθυμίες και μνήμες και την προσωπική μας ταύτιση με τις πτυχές ενός ονείρου 35 χιλιοστών». Επίσης, δημιουργήθηκε μια αρκετά σαφής εικόνα των προβληματισμών και προσδοκιών των νέων της εποχής. Αυτή η εικόνα δημιουργεί μια συμπάθεια για τους νέους της περιόδου αυτής, καθώς και για ολόκληρη την εποχή, μια εποχή που ωστόσο σε αρκετές περιπτώσεις πρόδωσε τα νεανικά όνειρα. Τέλος, διαπιστώθηκαν αρκετές ομοιότητες των σύγχρονων νέων με τους νέους εκείνης της περιόδου. Η καθολικότητα των μηνυμάτων αυτών φαίνεται από την απήχηση που έχουν ακόμα και σήμερα οι συγκεκριμένες ταινίες σε άτομα όλων των ηλικιών ώστε οι προβολές τους στην τηλεόραση να είναι συνεχείς και η συχνότητα ανάρτησής τους στο διαδίκτυο αξιοθαύμαστη.

Ακουμιανάκης Βαγγέλης (Γ1)

Τα τατουάζ και οι νέοι

Η δερματοστιξία -όπως λέγεται στα ελληνικά το τατουάζ- είναι μια νέα μορφή τέχνης που εξαπλώνεται ραγδαία στη σημερινή εποχή με κύριους εκφραστές της νεαρούς ανθρώπους. Οι νέοι αποφασίζουν να κοσμήσουν το σώμα τους με μια ανεξίτηλη ζωγραφιά, η οποία τις περισσότερες

φορές έχει κάποιο συμβολισμό σχετικά με αυτούς και τους ανθρώπους που αγαπούν ή θαυμάζουν.

Όσον αφορά την ιστορία του τατουάζ, έχει τις ρίζες του στην Πολυνησία και συγκεκριμένα στην Ταϊτή, όπου όπως έχει αποδειχθεί οι διάφορες φυλές στο παρελθόν, έκαναν τατουάζ στο σώμα

τους, κατά τη διάρκεια τελετών μύησης, προκειμένου να δείξουν ότι ένα άτομο ήταν ώριμο πλέον για την κοινωνική ζωή ή για να το τιμήσουν.

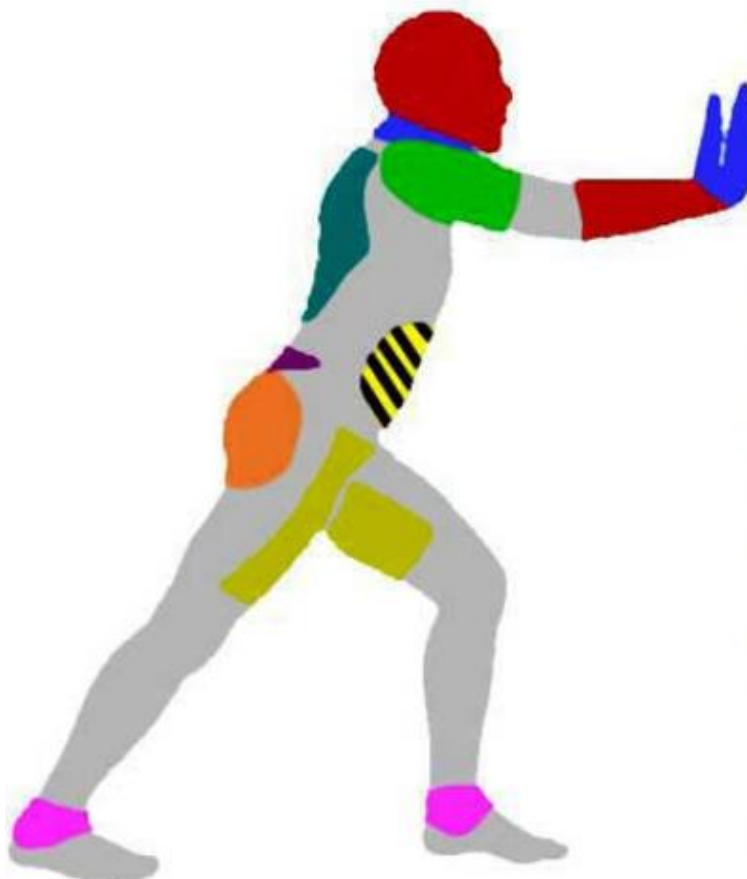
Στην Ελλάδα προτού ακόμη να γίνει μόδα, το τατουάζ ήταν "προνόμιο" των περιθωριοποιημένων ατόμων και των ατόμων με κοινωνική παθογένεια. Ακόμη και σήμερα στερεοτυπικά σκεπτόμενα άτομα, συνήθως μεγάλης ηλικίας, θεωρούν τα τατουάζ «μείσμα» και τους κατόχους τους ότι έχουν ροπή προς την εγκληματικότητα.

Αντιθέτως, οι νέοι και κυρίως οι έφηβοι που διακατέχονται από μια τάση αμφισβήτησης, χρησιμοποιούν το τατουάζ ως ένα μέσο διαμαρτυρίας και αντίδρασης σε κάποιο κοινωνικό ή μη φαινόμενο. Ωστόσο δεν είναι λίγα τα άτομα που στιγματίζονται για να

δηλώσουν πίστη και αφοσίωση σε μια ομάδα ή κάποιο πρόσωπο, να προβάλουν δημόσια την ιδεολογική ή θρησκευτική τους ταυτότητα και μέσω αυτού να δείξουν ότι ανήκουν σε ένα συγκεκριμένο σύνολο.

Όμως από ψυχολογικής απόψεως, η δερματοστιξία δεν είναι τίποτα παραπάνω από την ανάγκη του ανθρώπου να τραβήξει την προσοχή των συνανθρώπων του και να προβάλει μια πλευρά του εαυτού του που δύσκολα μπορεί να γίνει αντιληπτή ή που δεν υπάρχει, ενώ εκείνος θα ήθελε να την έχει. Γίνεται συνήθως από άτομα τα οποία έχουν κάποιο ψυχολογικό κενό, κυρίως από την παιδική τους ηλικία και κατ'αυτόν τον τρόπο προσπαθούν να το αναπληρώσουν, ενώ σε σπανιότερες περιπτώ-

Τα τατουάζ στο σώμα σου "μιλάνε" για σένα...

- Επιζητώ την προσοχή
- Μου αρέσει να παίρνω το ρίσκο
- Δεν επιθυμώ τις εντάσεις
- Έχω υψηλούς στόχους στη ζωή
- Έχω έντονη σεξουαλικότητα
- Μου αρέσουν οι προκλήσεις
- Είμαι τρυφερό άτομο
- Είμαι κλειστός χαρακτήρας
- Είμαι γεμάτος συναισθήματα

σεις τα άτομα που σημαδεύονται πάσχουν από σοβαρές ψυχολογικές παθήσεις, όπως ο ναρκισσισμός.

Γίνεται λοιπόν αντιληπτό ότι κατά την προσπάθειά τους να ξεχωρίσουν από τη μάζα οι νέοι συχνά δρουν με ακραίο τρόπο και πολλές φορές κάνουν πράγματα που δεν τους κολακεύουν ή ακόμη χειρότερα τους γελοιοποιούν. Έτσι και στην περι-

πτωση του τατουάζ στην προσπάθειά τους να γίνουν ξεχωριστοί, καταντούν να μαζοποποιούνται ακόμη περισσότερο.

Τέλος καλό θα ήταν πριν να παρθεί η απόφαση του ες αεί στιγματισμού ο νέος να σκεφτεί τους λόγους που τον έχουν ωθήσει σε μια τέτοια απόφαση και να λάβει υπ όψιν του την δυσκολία να απαλλαγεί από αυτό αν ποτέ το θελήσει.

Μερταράκης Ανδρέας (B3)

Ο ΕΡΩΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ. ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΙΚΑ ΤΟ ΙΣΧΥΡΟ ΦΥΛΟ;

Είναι γεγονός ότι η σημερινή εποχή δεν θυμίζει σε τίποτα τις προηγούμενες δεκαετίες. Η βιομηχανική και η τεχνολογική επανάσταση στην Ελλάδα επηρέασαν σε μεγάλο βαθμό το κοινωνικοπολιτικό "γίγνεσθαι", τον πολιτισμό, την παιδεία και την οικονομία. Επομένως, ήταν φυσικό να επέλθουν αλλαγές και στις διαπροσωπικές σχέσεις των ατόμων. Όσο αφορά στη σχέση μεταξύ των δύο φύλων, το φεμινιστικό κίνημα και η κατοχύρωση της ισότητας της γυναίκας απέναντι στον άνδρα επέφεραν ριζοσπαστικές αλλαγές στην ιδιοσυγκρασία των σημερινών νέων. Και αυτό γιατί, καταρρίφθηκαν απαρχαιωμένοι θεσμοί και αντιλήψεις και απελευθερώθηκαν, εν τέλει, η ψυχή και το πνεύμα των κοριτσιών και των αγοριών. Ο επαναπροσδιορισμός της θέσης και του ρόλου της γυναίκας, λοιπόν, είναι αυτή

που επιδρά στον ερωτισμό μεταξύ αρσενικού και θηλυκού φύλου.

Παλαιότερα, ο μοναδικός

προορισμός μιας νεαρής κοπέλας ήταν ο γάμος και η οικογένεια.

Παντρεύονταν, δηλαδή, σε μικρή ηλικία και τις περισσότερες φορές με κάποιον που επέλεγε το οικογενειακό της περιβάλλον και που

ήταν, συνήθως, τουλάχιστον επτά χρόνια μεγαλύτερος από αυτήν. Οι προγαμιαίες σχέσεις και το φλέρτ ήταν, φυσικά, απαγορευμένα, ενώ η σεμνότητα, η σοβαρότητα και η υποτακτικότητα της νεαρής κοπέλας αποτελούσαν απαραίτητα "προσόντα" για έναν μελλοντικό έγγαμο βίο.

Σήμερα, οι νεαρές κοπέλες, όντας δυναμικές και ανεξάρτητες, όχι μόνο δεν αποτελούν το "θύμα" κατά την ερωτική προσέγγιση, αλλά οι ίδιες πολλές φορές λειτουργούν ως "κυνηγοί", αιφνιδιάζοντας τους άνδρες, οι οποίοι έκπληκτοι αναρωτιούνται ποιός είναι, πλέον, ο ρόλος τους. Πιο συγκεκριμένα, τα νεαρά κορίτσια, αποφεύγουν τις μόνιμες δεσμεύσεις και από την ηλικία των 14-15 χρονών αναζητούν ευκαιριακές σχέσεις και ποικίλες ερωτικές εμπειρίες, δεδομένου ότι οι προγαμιαίες σχέσεις δεν είναι, πια, κατακριτέες. Κατά τη νυχτερινή τους έξοδο ντύνονται προκλητικά, πίνουν, φλερτάρουν πρώτες τα αγόρια και κάνουν, εν τέλει, σχέσεις της "μιας βραδιάς". Η στάση αυτή των νέων κοριτσιών έχει επηρεάσει, αναμφισβήτητα, το ρόλο των αγοριών σε μια σχέση.

Η αλλαγή των ρόλων, όπου η γυναίκα είναι πιο διεκδικητική από τον άνδρα, κάνει τα αγόρια πιο ανασφαλή, καθώς ο υπερβολικός δυναμισμός και η αποφασιστικότητα των κοριτσιών τα φοβίζει και τα αγχώνει. Έτσι, δεν εκδηλώνουν τα συναισθήματά τους και δε φλερτάρουν εύκολα. Αντίθετα, προσπαθούν με πιο ασφαλείς τρόπους να προσεγγίσουν την ερωτική τους σύντροφο. Τέτοια μέσα είναι το facebook και τα chat rooms. Με αυτούς τους διαδικτυακούς τρόπους ο νέος εκφράζεται πιο άνετα και ελεύθερα,

κρύβει τις αδυναμίες και τα ελαττώματά του, προβάλλει την ιδανική ταυτότητα που θα μπορούσε να έχει και, συνεπώς, δεν εκτίθεται στην ανθρωπινή επαφή που μπορεί να φέρει την απόρριψη. Στην πραγματικότητα, όμως, η ανωνυμία και το πολυπρόσωπο στοιχείο που προσφέρεται από το διαδίκτυο "τρέφει" την ανασφάλεια, την αναποφασιστικότητα των αγοριών, τα οποία «κλειδώνονται» και αποχαυνώνονται στην παρορμητική ηδονή της στιγμής χωρίς συναισθηματική επικοινωνία.

Ενώ, λοιπόν, οι ρόλοι των δύο φύλων έχουν αντιστραφεί με τις γυναίκες να διεκδικούν και τους άνδρες να είναι διστακτικοί, προκύπτει ένα επιπλέον σημαντικό πρόβλημα. Ο ρομαντισμός, η αμοιβαία αγάπη και το αγνό φλερτ όπως είναι ένα βλέμμα ή ένα άγγιγμα έχουν εξαφανιστεί από τις σχέσεις των εφήβων.

Αυτό, κυρίως, οφείλεται στα λανθασμένα πρότυπα που προβάλλουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Πιο συγκεκριμένα, οι ιδανικές γυναίκες παρουσιάζονται ψηλές, αδύνατες και όμορφες, ενώ οι άνδρες γυμνασμένοι, με ωραία μάτια και ακριβά αξεσουάρ. Αυτό κάνει τους έφηβους επικριτικούς, αυστηρούς και απόλυτους απέναντι στο άλλο φύλο. Οι σχέσεις τους είναι επιφανειακές και βασίζονται, κυρίως, στην άποψη που θα έχει ο κοινωνικός περίγυρος γι' αυτούς και το σύντροφο ή τη σύντροφό τους. Δεν αναζητούν, λοιπόν, συναισθηματική κάλυψη, αλλά αντιμετωπίζουν το αντίθετο φύλο ως σεξουαλικό αντικείμενο και ως μέσο κοινωνικής επίδειξης και χειραφέτησης.

Στη χειρότερη περίπτωση, η σχέση ή η σεξουαλική δραστηριότητα

μπορεί να επιδιώκονται για λόγους όπως η επιθετικότητα, η αυτοκαταστροφή, η κατάθλιψη ή μια γενικότερη ανάγκη του νέου για στοργή και αγάπη, που απουσιάζουν από την οικογένεια. Ένας έφηβος, λοιπόν, με χαμηλή αυτοεκτίμηση και αυτοπεποίθηση επιδιώκει να έχει πολλούς ερωτικούς συντρόφους, για να επιβεβαιώσει ότι είναι ελκυστικός, ή μια κοπέλα που βρίσκεται σε αντιπαράθεση με την οικογένειά της μπορεί να υπερηφανεύεται για τις ερωτικές της επιτυχίες στην προσπάθειά της να αναπληρώσει συναισθηματικά κενά.

Κόκκινου Μαρία (B3)

Στη σημερινή εποχή, λοιπόν, οι νέοι αφήνουν εξωτερικούς παράγοντες να επηρεάζουν τις σχέσεις τους και δεν αφήνονται στο πάθος, στη χαρά, την αγνότητα και την ξεγνοιασιά της ηλικίας τους. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε άσχημες καταστάσεις που αφήνουν ψυχολογικά προβλήματα, καθώς οι νέοι δεν παύουν να είναι παρορμητικοί και να χάνουν πολλές φορές τον έλεγχο. Επομένως, χρειάζεται υπομονή, ψυχραιμία έως ότου περάσει η δύσκολη περίοδος της εφηβείας.

Η τέχνη έτσι όπως θα 'πρεπε να τη γνωρίζουμε

Στην περίοδο που ζούμε η οικονομική κρίση έχει αισθητά επηρεάσει τον τρόπο ζωής των

πολιτών. Περικοπές μισθών και επιβολές νέων φόρων έχουν γίνει πηγές άγχους, απαισιοδοξίας καθώς και το επίκεντρο των συζητήσεων. Ωστόσο, αυτός ο πανικός και τα υπόλοιπα συμπτώματα της οικονομικής ύφεσης υποδηλώνουν, κατά

την ταπεινή μου γνώμη, τη δημιουργία μιας άλλης, πιο ουσιαστικής κρίσης, της κρίσης αξιών. —«Ο ρόλος της τέχνης είναι να στηρίζει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, που βάλλεται από εξωτερικούς και εσωτερικούς εχθρούς», υποστηρίζουν πολλοί, και δεν έχουν άδικο. — Άρα λοιπόν πίσω από την ηθική κρίση αξιών που προανέφερα κρύβεται η κρίση της τέχνης. Με ποιούς όμως τρόπους υλοποιείται αυτή η υποβάθμιση της τέχνης;

Η απαξίωση της παράδοσης κυρίως από τη νεολαία, η αύξηση των εφήμερων συχνά ατάλαντων «καλλιτεχνών» που αποθεώνονται από το κοινό, ο νέος που ακούγοντας την 5^η συμφωνία του Beethoven βάζει τα γέλια, η πειρατεία στη μουσική και η

καταπάτηση των πνευματικών δικαιωμάτων των καλλιτεχνών είναι στοιχεία που συμβάλουν αλλά και αποδεικνύουν την κρίση αυτή.

Ωστόσο, απ' όλα αυτά υπάρχει ένα στοιχείο που ξεχωρίζει από τα υπόλοιπα και μιας και πηγάζει από προσωπικά μου βιώματα μπορώ να μιλήσω πιο ελεύθερα γι αυτό. Αναφέρομαι στην απουσία της τέχνης από τα σχολεία, η οποία έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις φτάνοντας στο σημείο σχεδόν να καταργηθεί από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Φυσικά, αν και θα με βόλευε, δεν είμαι υπέρ του σκεπτικού να μάθει ο νέος να παίζει βιολί και να γνωρίζει απ' έξω τα χαρακτηριστικά των διαφόρων μουσικών ειδών. Δεν είναι αυτός ο σκοπός. Συγκεκριμένα, έμφαση πρέπει να δοθεί στην κατάκτηση του μαθητή της κοινωνικής και πνευματικής προσφοράς της τέχνης. Μέσω της αξιολόγησης ενός πίνακα, της ανάλυσης του νοήματος στίχων αλλά και του μουσικού αυτοσχεδιασμού, ένας ολόκληρος κόσμος στοχασμού και ελευθερίας ανοίγεται μπροστά στα μάτια του μαθητή.

Αρχικά, τα παιδιά καταφέρνουν να εισάγουν την τέχνη στην

καθημερινότητά τους, να κάνουν παραλληλισμούς και να αντιμετωπίζουν τα περιστατικά της καθημερινότητάς τους με αισιοδοξία. Επιπλέον, ο νέος αποκτά κριτική σκέψη, καλλιεργεί την αίσθηση του ωραίου, κρίνει με αντικειμενικότητα, λογική αλλά και συναίσθημα τα γεγονότα και κατανοεί ότι ένα πρόβλημα μπορεί να έχει παραπάνω από μία λύσεις οι οποίες διαμορφώνονται ανάλογα με την περίπτωση. Γίνεται φιλόδοξος και καταφέρνει να δημιουργεί πιο ουσιαστικές και ποιοτικές ανθρώπινες σχέσεις, αφού είναι σε θέση να εκφράσει με παραστατικότητα και ευστοχία τα συναισθήματά του, είτε μέσω του λόγου είτε μέσω οποιασδήποτε μορφής τέχνη. Τέλος, ως προσωπικότητα αποκτά αυτοεκτίμηση, μαθαίνει να πείθει με το λόγο και τα έργα του, μιας και έχει ως εργαλείο του την υπέρτατη κινητήρια δύναμη, που χωρίς να ονομάζει τις έννοιες περνάει τρομερά μηνύματα, την τέχνη.

Παρά όμως την τεράστια σημασία της τέχνης στην κοινωνία, εμείς ως λαός την απαξιώνουμε, την παραγκωνίζουμε, κλεινόμαστε στον

εαυτό μας και δεν αντιδρούμε με κανέναν τρόπο ώστε να βγούμε από το αδιέξοδο που η χώρα διέρχεται. Ο λαός έχει φτάσει σε ένα σημείο που όντας απογοητευμένος δεν πείθεται

πλέον με λόγια. Απαιτείται ένα έρεισμα για την καλλιέργεια του αλτρουισμού που του έχει απομείνει και θα τον κάνει να συνειδητοποιήσει ότι οι σχέσεις των ανθρώπων είναι πιο σημαντικές από το χρήμα. Η τέχνη λοιπόν έχει την δυνατότητα αυτή, να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για τη λύση των εθνικών προβλημάτων, αρκεί ο

άνθρωπος να το συνειδητοποιήσει και να δράσει. Σκεφτείτε εξάλλου και το παράδειγμα των γυναικών στην επανάσταση. Δίχως το χορό του Ζαλόγγου, ίσως να μην έβρισκαν το κουράγιο να πέσουν από το γκρεμό, μένοντας δέσμιες της ατιμωτικής τους μοίρας και υποβαθμίζοντας την αξιοπρέπειά τους!

Κουτάντος Δημήτρης (B3)

Το Νέο Λύκειο

Το Νέο Λύκειο είναι πια στη ζωή μας και μόλις τώρα αρχίζουμε σιγά σιγά να καταλαβαίνουμε τι σημαίνει για μας. Οι μαθητές αντιλαμβάνονται ότι τίποτε δεν θα είναι όπως πρώτα στη λυκειακή βαθμίδα, ούτε η προαγωγή, ούτε η εισαγωγή στα πανεπιστήμια, ούτε οι επιλογές που τους παρέχονται. Δυσκολεύουν οι προϋποθέσεις προαγωγής και απόλυσης, αφού η βάση του 9,5 που ίσχυε μέχρι τώρα έγινε 10 και μάλιστα όσον αφορά στην Αρχαία, στη Νέα Ελληνική Γλώσσα, στη Λογοτεχνία και

στα Μαθηματικά, το 10 είναι ο ελάχιστος βαθμός, ανά κλάδο, που πρέπει να έχουν για να περάσουν στην επόμενη τάξη, πράγμα που, σε συνδυασμό με το 8 των υπολοίπων μαθημάτων, ανεβάζει το επίπεδο δυσκολίας σε πρωτόγνωρα ύψη για τα έως τώρα ισχύοντα. Όσοι από τους

μαθητές «επιβιώσουν σχολικά» και πάρουν το απολυτήριό τους το 2016 μπορούν, αν θέλουν, να δώσουν πανελλαδικές εξετάσεις σε τέσσερα μαθήματα που θα αντιστοιχούν στο επιστημονικό πεδίο που έχουν επιλέξει, διεκδικώντας μια θέση στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ.

Οι εξετάσεις για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση διεξάγονται μετά την απόλυση του μαθητή από το Λύκειο, σε πανελλαδικό επίπεδο, με θέματα από την εξεταστέα ύλη της τάξης αυτής, τα οποία προκύπτουν: α) κατά ποσοστό 50% με κλήρωση από τράπεζα θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας και β) κατά ποσοστό

50%, από τον διδάσκοντα ή τους διδάσκοντες. Τα γραπτά διορθώνονται από τον οικείο διδάσκοντα.

Επιπρόσθετα, οι όροι προαγωγής των μαθητών είναι οι εξής: α) η επίτευξη γενικού βαθμού ίσου ή ανώτερου του δέκα (10) και β) Ο μέσος όρος (Μ.Ο.) προφορικής και γραπτής βαθμολογίας κατά διακριτό γνωστικό αντικείμενο των μαθημάτων:

1. Ελληνικής γλώσσας, Μαθηματικών τουλάχιστον δέκα (10) και
2. τουλάχιστον οκτώ (8) σε καθένα από τα υπόλοιπα μαθήματα.

Όταν μαθητής δεν πληροί τις προϋποθέσεις α' και β' του προηγούμενου εδαφίου επαναλαμβάνει τη φοίτηση. Όταν δεν πληροί την προϋπόθεση β' του προηγούμενου εδαφίου παραπέμπεται σε επανεξέταση των μαθημάτων και προάγεται ή επαναλαμβάνει τη φοίτηση κατά τα ως άνω οριζόμενα. Επιπλέον, η διδακτέα ύλη για την Α' Λυκείου είναι αυξημένη σχεδόν σε όλα τα μαθήματα. Τέλος, ο βαθμός προαγωγής μετράει για την εισαγωγή στα ΑΕΙ.

Ο μαθητής προάγεται από την Β' τάξη ή απολύεται από το Λύκειο, εφόσον ο Γενικός Μέσος Όρος (Γ.Μ.Ο) του στην αντίστοιχη τάξη είναι ίσος ή μεγαλύτερος του εννέα και πέντε δέκατα (9,5). Ο Γ.Μ.Ο. υπολογίζεται από το σύνολο των βαθμών των γραπτών εξεταζόμενων μαθημάτων, συνυπολογιζόμενου και του προφορικού βαθμού, είτε αυτά εξετάζονται σε εθνικό επίπεδο, είτε σε επίπεδο σχολικής μονάδας και εφόσον η φοίτησή του είναι επαρκής. Εάν δεν συντρέχει μια ή και οι δύο από τις παραπάνω προϋποθέσεις, ο μαθητής απορρίπτεται και επαναλαμβάνει την τάξη στην οποία φοίτησε.

Οι μαθητές της Β' τάξης του Γενικού Λυκείου που δεν προάγονται, παραπέμπονται σε ειδική εξεταστική περίοδο του Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους, με τον τρόπο και τη διαδικασία των προαγωγικών εξετάσεων του Ιουνίου στα μαθήματα στα οποία ο βαθμός ετήσιας επίδοσής τους είναι μικρότερος του 9,5.

Οι μαθητές Γ' τάξης που δεν προάγονται έχουν τη δυνατότητα να επαναλάβουν τη φοίτηση στη Γ' τάξη και να επανεξεταστούν σε όλα τα μαθήματα. Ακόμα, μπορούν να προσέλθουν στις γραπτές εξετάσεις του Ιουνίου του επόμενου σχολικού έτους σε όλα τα μαθήματα της ίδιας κατεύθυνσης, χωρίς να φοιτήσουν στο Λύκειο. Στην περίπτωση αυτή παραμένει αμετάβλητος ο βαθμός των τετραμήνων. Οι μαθητές αυτοί, εφόσον προαχθούν το αμέσως επόμενο από αυτό της αποφοίτησής τους σχολικό έτος, εξετάζονται σε όλα τα γραπτά εξεταζόμενα μαθήματα που διδάσκονταν κατά το τελευταίο έτος της φοίτησής τους στην τάξη αυτή και στην εξεταστέα-διδακτέα ύλη που έχει ανακοινωθεί για το έτος που προσέρχονται στις εξετάσεις, εκτός των μαθημάτων που τυχόν αντικαταστάθηκαν, για τα οποία

εξετάζονται στην ύλη που είχε καθορισθεί το σχολικό έτος της αποφοίτησής τους. Αν δεν απολυθούν ούτε το αμέσως επόμενο σχολικό έτος από αυτό της αποφοίτησής τους, μπορούν είτε να επαναφοιτήσουν είτε να προσέλθουν στις απολυτήριες εξετάσεις της Γ΄ τάξης οποιοδήποτε άλλο σχολικό έτος εξεταζόμενοι στα μαθήματα και στην ύλη που εξετάζονται οι μαθητές της Γ΄ τάξης το συγκεκριμένο σχολικό έτος. Σε περίπτωση που οι παραπάνω μαθητές είχαν ως μάθημα επιλογής το μάθημα “Αρχές Οικονομικής Θεωρίας” υποβάλλουν υπεύθυνη δήλωση στο διευθυντή του οικείου Λυκείου, στην οποία δηλώνουν ότι θα εξετασθούν το μάθημα σε επίπεδο σχολικής μονάδας ή σε εθνικό επίπεδο, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο το είχαν εξετασθεί την προηγούμενη φορά. Η δήλωση αυτή κατατίθεται την ίδια χρονική περίοδο που ορίζεται και για τους μαθητές που φοιτούν στην τελευταία τάξη του Γενικού Λυκείου.

Οφείλουμε να επισημάνουμε πως αν και δεν είναι υποχρεωτικό για όσους μαθητές ολοκληρώνουν τις σπουδές τους στο Λύκειο να πάρουν μέρος στις πανελλαδικές εξετάσεις, ωστόσο η διάρθρωση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων του Νέου Λυκείου έχει σχεδιαστεί μόνο για όσους επιθυμούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Καμία πρόβλεψη δεν υπάρχει για όσους θέλουν μόνο να αποφοιτήσουν από το Λύκειο, καθώς για παράδειγμα η Γ΄ Λυκείου είναι, τυπικά και ουσιαστικά, τάξη προετοιμασίας για τις πανελλαδικές εξετάσεις. Και αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι από τις 34 ώρες διδασκαλίας, οι 20 ώρες αφιερώνονται σε μαθήματα κατεύθυνσης!

Τράπεζα Θεμάτων

Παρά τις έντονες και εμπειριστατωμένες αντιδράσεις που έχουν εκφραστεί και συνεχίζονται, το υπουργείο Παιδείας προχωράει τη διαδικασία συγκρότησης της Τράπεζας Θεμάτων Διαβαθμισμένης Δυσκολίας (ΤΘΕΔΔ) για τις εξετάσεις των μαθητών της Α' Λυκείου με το νέο σύστημα που προβλέπει ο νόμος για το νέο Λύκειο. Η πρώτη φάση υλοποίησης της ΤΘΕΔΔ, που αφορά τα θέματα εξετάσεων για τη φετινή Α' Λυκείου, αναμένεται να ολοκληρωθεί στις 31 Μάη 2014, ενώ επίσημα δεν έχουν ανακοινωθεί οι ημερομηνίες των ενδοσχολικών εξετάσεων για τα Λύκεια. Είναι πάντως φανερό ότι η ολοκλήρωση της ΤΘΕΔΔ στο τέλος Μάη δεν αφήνει περιθώρια στους μαθητές για προετοιμασία πάνω στα θέματα της Τράπεζας, εντείνει την ανησυχία μαθητών κι εκπαιδευτικών και κάνει τις εξετάσεις να μοιάζουν ακόμα πιο πολύ με τις πανελλαδικές.

Τα θέματα αυτά θα ορίζονται από ανθρώπους που βρίσκονται μακριά από την εκπαιδευτική διαδικασία και τις πραγματικές ανάγκες και ικανότητες των μαθητών. Θα καλύπτουν όλη την ύλη, ανεξάρτητα αν την έχουν διδαχτεί οι μαθητές. Επιπλέον, ο εκπαιδευτικός δε θα μπορεί να «βοηθήσει» το μαθητή με προφορικό βαθμό, εφόσον θα αξιολογείται για τους βαθμούς που βάζει και για το αν οι μαθητές τους από μια οικονομικά και μορφωτικά υποβαθμισμένη περιοχή της επαρχίας

ανταποκρίνονται στα ίδια θέματα εξίσου με τους μαθητές μιας αντίστοιχα πλούσιας περιοχής της Αττικής. Φτιάχνουν ένα σχολείο για λίγους, δυσκολεύοντας τον τρόπο προαγωγής των μαθητών από τάξη σε τάξη.

Γενικά, το Υπουργείο Παιδείας επιλέγει ένα Γενικό Λύκειο με περισσότερες και καθοριστικότερες εξετάσεις. Έτσι πριμοδοτεί την παλινόρθωση μιας ολοκληρωτικά εξεταστικοκεντρικής οργάνωσης του Λυκείου. Πρακτικά οι μαθητές θα δίνουν διαρκώς πανελλαδικές εξετάσεις από την Α' Λυκείου. Το άγχος και η παραπαιδεία της Γ' Λυκείου μεταφέρεται και στην Α' και στη Β' Λυκείου.

Ανακεφαλαιωτικά, οι μαθητές θα δίνουν Πανελλαδικές 4 φορές και ο βαθμός πρόσβασης για τα ΑΕΙ, ΤΕΙ θα διαμορφώνεται από το βαθμό προαγωγής της Α' Λυκείου-Β' Λυκείου, από το βαθμό απόλυσης της Γ' Λυκείου και από το βαθμό στις πανελλαδικές σε 4 μαθήματα μετά τη Γ' Λυκείου.

Το Λύκειο, όπως αντιλαμβάνεστε, μετατρέπεται σ' ένα εξεταστικό κέντρο. Ο ήδη υποβαθμισμένος μορφωτικός του ρόλος απαξιώνεται πλήρως. Τα παιδιά μετατρέπονται σε κυνηγούς συντελεστών και βαθμών, με ό,τι σημαίνει αυτό για το μυαλό και την ψυχή τους. Ακόμη περισσότερα φροντιστήρια, ακόμη περισσότερα έξοδα για τη λαϊκή οικογένεια, η οποία ήδη αιμορραγεί οικονομικά... Πόσοι μπορούν να αντέξουν ένα τέτοιο σκληρό, ανταγωνιστικό σύστημα;

Οι λόγοι και οι αιτίες ενός τέτοιου προσανατολισμού δεν κρύβονται. Είναι το

κλείσιμο των «διόδων» για το πιο αδύναμο κοινωνικά και οικονομικά τμήμα του μαθητικού πληθυσμού, ο έλεγχος της ποσόστωσης των μαθητών που φοιτούν στο λύκειο και η προώθηση στην κατάρτιση ή και στην έξοδο από τις σπουδές. 'Η έχει κανείς «τις δυνατότητες και τις ευκαιρίες» να σπουδάσει με στόχο ένα επιστημονικό επάγγελμα ή δεν τις έχει, οπότε δεν χρειάζεται να προχωρήσει στα γράμματα.

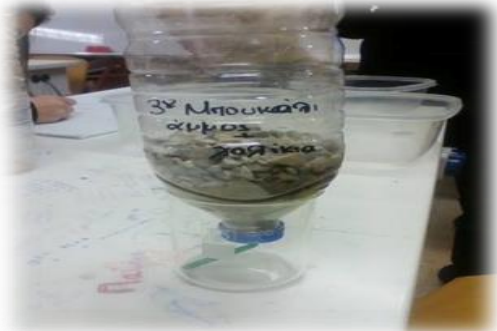
Έτσι, η μέχρι σήμερα υποεκπαίδευση θα μεταμορφωθεί, όχι πολύ αργά, σε μεθοδευμένη στροφή ενός τμήματος του μαθητικού πληθυσμού στην κατάρτιση ή σε επίσημη και μαζική εγκατάλειψη του σχολείου. Η μείωση του μαθητικού πληθυσμού των ΓΕΛ συνδέεται με την προοπτική δραστηκής μείωσης των εισακτέων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Το Υπουργείο Παιδείας για να πετύχει το σκοπό του: **Συρρίκνωση της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης.**

Μεθοδεύει τη συγχώνευση ή το κλείσιμο τμημάτων σε ΑΕΙ και ΤΕΙ, μειώνει τον αριθμό των εισακτέων και επαναφέρει μια μορφή της βάσης του 10.

Τσάκα Χριστίνα (Α2)

ΧΥΤΑ PROJECT

Τη φετινή χρονιά το σχολείο μας Γενικό Λύκειο Γαζίου "Δομήνικος Θεοτοκόπουλος" μαζί με άλλα τέσσερα σχολεία από την Ελλάδα επιλέχθηκαν για να συμμετάσχουν σε ένα νέο ερευνητικό πρόγραμμα που διοργανώθηκε, το "Chain Reaction". Από το σχολείο μας δύο τμήματα πήραν μέρος στο συγκεκριμένο πρόγραμμα, το Α'3 καθώς επίσης και το Α'5. Η ομάδα μας με μέλη τις: Καλοκύρη Ελένη, Μαραθιανού Κυριακή, Μαρή Κατερίνα και Χρονάκη Χαρά και ονομασία «Ερασιτέχνες» ακολουθώντας τις σημαντικές οδηγίες και συμβουλές της υπεύθυνης καθηγήτριας

Πείραμα για την εύρεση της καταλληλότερης μονωτικής στρώσης

μας Κορακάκη Ελένης, καταφέραμε να δημιουργήσουμε μία αρκετά καλή εργασία με τίτλο «Αόρατα, άρα και Ασφαλή». Γενικότερο θέμα της δουλειάς μας ήταν οι χώροι υγειονομικής ταφής απορριμμάτων (Χ.Υ.Τ.Α). Εμείς ως ομάδα επικεντρωθήκαμε κυρίως στην διαμόρφωσή τους καθώς και στην εύρεση της καλύτερης μονωτικής στρώσης. Παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε, οι οποίες βασίστηκαν κυρίως στην έγκυρη επιλογή πληροφοριών, στην αναζήτηση τους όπως επίσης και στην ομαλή συνεργασία

των μελών, ύστερα από σκληρή δουλειά καταφέραμε και ολοκληρώσαμε την εργασία μας σε ένα σχετικά μικρό χρονικό διάστημα.

Έτσι την σημαντική για όλες μας ημέρα του συνεδρίου (29 Μαρτίου 2014) προετοιμασμένες πλήρως και με αρκετό άγχος παρευρεθήκαμε στο χώρο του Πανεπιστημίου Κρήτης, Ηράκλειο στο τμήμα Χημείας όπου και κληθήκαμε να αναμετρηθούμε με τις υπόλοιπες ομάδες, τα σχολεία και τις εργασίες τους. Μετά από απόφαση της επιστημονικής επιτροπής την Ελλάδα, σε ένα συνέδριο στο Λονδίνο, θα εκπροσωπούσε μία ομάδα από τα Χανιά. Ωστόσο αξίζει να σημειωθεί ότι η δική μας ομάδα μαζί με άλλες 3 του λυκείου μας διακρίθηκαν στις 9 καλύτερες ομάδες που θα μπορούσαν να εκπροσωπήσουν με αξιώσεις την Ελλάδα στο συνέδριο! Συνολικά οι ομάδες που συμμετείχαν στο πρόγραμμα ήταν 28. Η

Προσομοίωμα λατομείου

εμπειρία θα μας μείνει σίγουρα αξέχαστη, ενώ οι γνώσεις που αντλήσαμε από την όλη έρευνα δεν ήταν λίγες και σίγουρα μας βοήθησαν να έρθουμε πιο κοντά με το περιβάλλον μας και να δημιουργήσουμε μία περισσότερο οικολογική σκέψη. Η συμβολή της καθηγήτριας μας ήταν καθοριστική για αυτό το αποτέλεσμα και θα θέλαμε να την ευχαριστήσουμε!!

Καλοκύρη Ελένη (Α3), Μαραθιανού Κυριακή(Α3), Μαρή Κατερίνα (Α3) και Χρονάκη Χαρά (Α5)

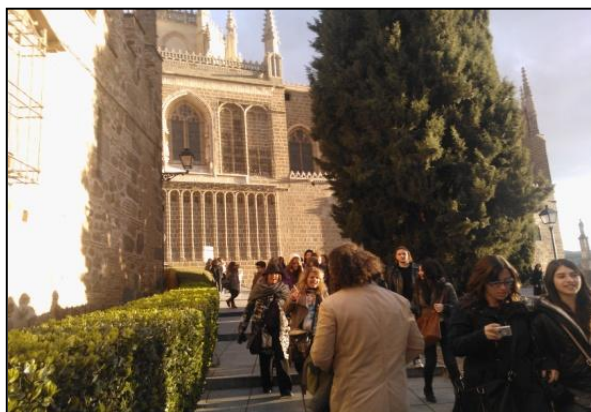

ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ

Στις 19 Φεβρουαρίου το λύκειο μας, στα πλαίσια ενός προγράμματος σχετιζόμενο με τα 400 χρόνια από το θάνατο του Ελ Γκρέκο, πραγματοποίησε μία εκδρομή με κύριους προορισμούς το Τολέδο και τη Μαδρίτη. Στόχος της εκδρομής αυτής ήταν η κατανόηση της πορείας του μεγάλου έλληνα-κρητικού ζωγράφου και η ανακάλυψη περισσότερων πτυχών αναφορικά με τη ζωή και τα έργα του. Συντονιστές του προγράμματος αυτού ήταν η κ.Λεμονή (διευθύντρια) καθώς και η κ. Καρράσκο (φιλόλογος), οι οποίες χάρη στην επιμονή και την εργατικότητά τους, όχι μονάχα πέτυχαν την εισαγωγή του προγράμματος στο λύκειό μας αλλά και την πενθήμερη επίσκεψη των μαθητών στην πανέμορφη Ισπανία.

Όσον αφορά την εκδρομή, όπως είναι λογικό, ήταν γεμάτη με εκπαιδευτικές επισκέψεις σε μουσεία, καλλιτεχνικού και ιστορικού ενδιαφέροντος, εκκλησίες, ναούς κ.ά. Ενδεικτικά κάποια από τα μέρη που οι μαθητές επισκέφθηκαν στο Τολέδο ήταν: το μουσείο Σάντα Κρούθ (Santa Cruz), όπου βρίσκονται αρκετά από τα έργα του Ελ Γκρέκο, η βιβλιοθήκη Αλκάθαρ, ο τάφος του Santo Domingo el Antiguo, το δημαρχείο, όπου καλωσορίστηκαν από τα δημοτικά στελέχη, το μουσείο Santo Tome, όπου οι μαθητές είχαν την

ευκαιρία να δουν από κοντά ένα από τα πιο αξιοθαύμαστα έργα του, όπως την «Ταφή του Κόμη Οργά» κ.α. Επιπλέον, αρκετά ήταν και τα μέρη που επισκεφτήκαν στην Μαδρίτη, όπως το εξαιρετο μουσείο μοντέρνας τέχνης Πράδο με έργα ποικίλλων ονομαστών ζωγράφων, το γήπεδο της τοπικής ομάδας (Real Madrid) Μπερναμπέου, την πύλη Puerta del Sol, καθώς και την ξενάγηση στην πόλη της Μαδρίτης.

Τέλος οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν παραδοσιακό χορό flamenco στο μαγαζί Torres Bermejas.

Δεκαενέα μαθητές συμμετείχαν και όλοι τους πέρασαν υπέροχα στην μαγευτική Ισπανία. Όχι μονάχα ήταν η πρώτη τους επίσκεψη σε αυτή την χώρα, αλλά έμαθαν και πολλά καινούργια πράγματα για την ζωή του «συμπatriώτη» τους Γκρέκο καθώς και για την εξέλιξη της μοντέρνας τέχνης στο πέρασμα των αιώνων. Όπως οι ίδιοι υποστηρίζουν, επιθυμούν να επισκεφτούν ξανά την Ισπανία στο

μέλλον και μάλιστα για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα! Ήταν μία αξέχαστη εμπειρία, η οποία τους έδωσε τη

δυνατότητα να συνάψουν νέες φιλίες με τα παιδιά του αντίστοιχου προγράμματος στο Τολέδο.

Σημιαίκη Αγάπη Έλενα (Α5)

ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

- 1) Σημιαίκη Αγάπη Έλενα (Α λυκ)
- 2) Σημιαίκης Βασίλης (Α λυκ)
- 3) Φραγκουλάκη Ιωάννα (Α λυκ)
- 4) Κρισωτάκη Κωνσταντίνα (Α λυκ)
- 5) Πλερωνάκη Αναστασία (Α λυκ)
- 6) Μανασσάκη Ροδάνθη (Α λυκ)
- 7) Δεσίπρη Ρίτα (Α λυκ)
- 8) Αγγελή Τζαζ (Α λυκ)
- 9) Βισάκη Αγγέλα (Α λυκ)
- 10) Γιαννακάκη Βίκυ (Α λυκ)
- 11) Νιθαυριανάκη Ελένη (Α λυκ)

ΤΑ ΦΥΛΑ ΣΤΗΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Στα πλαίσια των ερευνητικών εργασιών που αναλάβαμε στο μάθημα της λογοτεχνίας στην Α' λυκείου, μου ανατέθηκε ως τέτοια εργασία η δημιουργία ενός διαλόγου ανάμεσα σε πρόσωπα που ζούσαν εκείνη την εποχή, δηλαδή στις αρχές του προηγούμενου αιώνα και μάλιστα σε επαρχιακό περιβάλλον, σε περιβάλλον τα μέλη του οποίου δεν έχουν αστικοποιηθεί. Θέμα της συνάντησης, συναναστροφής των προσώπων που συνδιαλέγονται παρακάτω είναι το προξενικό δώο νέων ανθρώπων με σκοπό το γάμο, γάμος ο οποίος γίνεται με κριτήριο και την προίκα.

ΟΙ ΗΡΩΕΣ

- Αντώνης (πατέρας Άννας) ετών 47
- Μαρία (μητέρα Άννας) ετών 35
- Άννα (κόρη, μέλλουσα γυναίκα Δημήτρη) ετών 14
- Μανόλης (πρωτότοκος, αδελφός Άννας) ετών 20
- Γιάννης (2^{ος} γιος, αδελφός Άννας) ετών 19
- Γιώργης (μικρός γιος, αδελφός Άννας) ετών 16
- Φρόσω (θεία του Αντώνη, προξενήτρα) ετών 53
- ΚαπτενΜιχάλης (πατέρας Δημήτρη) ετών 58
- Ελπίδα (μητέρα Δημήτρη) ετών 46
- Δημήτρης (προξενεύετε την Άννα) ετών 25

1^η σκηνή

Η Φρόσω είχε πάει το βράδυ στο σπίτι του Αντώνη, του ανιψιού της για να του πει ότι κατάφερε να προξενέψει την κόρη του την Άννα μαζί με τον γιο ενός ναυτικού του καπετάν Μιχάλη.

Αντώνης: Να'σαι καλά θεία, για τον γαμπρό που βρήκες για την κόρη μου. Από ό,τι έχω ακούσει είναι δουλευταράς και καλό παιδί.

Φρόσω: Άντε και με το καλό. Πρέπει να φύγω όμως, γιατί έχω πολύ δουλειά. Τα λέμε Αντώνη μου μετά.

Αντώνης: Γεια σου θεία και σε ευχαριστώ για την χαρά που μου φερες. Μετά από μερικά λεπτά ο Αντώνης ανακοίνωσε στη γυναίκα του τα νέα.

Μαρία: Αντώνη μου, μήπως βιάζεσαι; Η Άννα μας είναι μόλις 14. Περίμενε τουλάχιστον 1 χρόνο ακόμα να μεγαλώσει λίγο.

Αντώνης: Πάψε γυναίκα και σταμάτα να ασχολείσαι με τις δουλειές μου. Έτσι κι αλλιώς αρκετά περίμενα, έπρεπε να την είχα παντρέψει ήδη. Καιρός είναι να γίνει σε άλλων τις πλάτες βάρος.

Μαρία: Ό,τι πεις άντρα μου. Τι θα κάνεις με την προίκα;

Αντώνης: Είναι δική μου δουλειά αυτό, αλλά μην ανησυχείς από την ημέρα που γεννήθηκε σκεφτόμουν την προίκα της και τώρα έχω καταλήξει.

2^η σκηνή

Μαρία: Άντε Άννα τέλειωνε με το φαί και μην ξεχάσεις να στρώσεις το τραπέζι. Γιατί ο πατέρας σου και τα αδέρφια σου όπου νάναι θα είναι εδώ.

Άννα: Ό,τι πεις μάνα, το φαί είναι έτοιμο, πάω να στρώσω το τραπέζι και μετά όλα θα είναι έτοιμα.

Τότε μπήκε μέσα ο πατέρας της μαζί με τους 3 μεγαλύτερους αδελφούς της, τον Μανόλη, τον Γιάννη και τον Γιώργη. Έκατσαν όλοι στο τραπέζι και άρχισαν να τρώνε.

Μαρία: Άννα μου, ο πατέρας σου βρήκε γαμπρό για να παντρευτείς. Λέγεται ότι είναι καλός και δουλεutarάς. Θα έρθουν το βράδυ για να συζητήσουν με τον πατέρα σου για την προίκα.

Γιωργής: Ποιος είναι;

Αντώνης: Ο τελευταίος γιος του καπετάν Μιχάλη. Δημήτρη τον λένε.

Μανόλης: Τον ξέρω. Δίκιο έχεις, καλό παιδί και από καλή οικογένεια. Μια χαρά παιδί σου λάχε Άννα.

Γιάννης: Και πόσων χρονών είναι;

Αντώνης: 25!

Γιάννης: Δηλαδή 11 χρόνια μεγαλύτερος.

Αντώνης: Δεν πειράζει. Όσο πιο μεγάλος τόσο πιο σοβαρός και ικανός να συντηρήσει μια οικογένεια.

Μανόλης: Εσύ τι πιστεύεις Άννα;

Αντώνης: Σαν τι να πιστεύει; Αυτός είναι, κι αν της αρέσει. Γιατί, αν δεν της αρέσει, να πάει να γίνει καλόγρια. Καλύτερα. Δεν θα δώσουμε και τίποτα ως αντάλλαγμα.

Μαρία: Άννα μου για το βράδυ να βάλεις το καλό σου φόρεμα και να αφήσεις τα μαλλιά σου κάτω. Το ίδιο ισχύει και για σας. Να κάνετε ένα καλό μπάνιο και να βάλετε τα καλά σας.

Γιωργής: Ό,τι πεις μάνα.

3^η σκηνή

Το βράδυ ήρθε και όλες οι ετοιμασίες είχαν γίνει. Η Άννα περίμενε με την οικογένεια της αγχωμένη. Κάποια στιγμή η πόρτα χτύπησε, η μητέρα της Άννας, η Μαρία, σηκώθηκε για να ανοίξει την πόρτα. Ήταν ο καπετάν Μιχάλης με την οικογένειά του. Αφού τους καλωσόρισαν, κάθισαν στο τραπέζι για να συζητήσουν για την προίκα.

Καπετάν Μιχάλης: Λοιπόν Αντώνη η κόρη σου είναι όμορφη και σε εμπιστεύομαι όταν μου λες ότι είναι σοβαρή και σωστή νοικοκυρά. Ποια είναι όμως η προίκα της;

Αντώνης: Αυτά που έχω ορίσει σαν προίκα της είναι: 2 μικρά χωράφια, 2 ελαιώνες και 50 πρόβατα.

Καπετάν Μιχάλης: Λίγα είναι Αντώνη, βάλε κάτι περισσότερο, κοτζάμ παλικάρι σου δίνω.

Αντώνης: Καλά, σας δίνω το ¼ του αμπελώνα και 100 πρόβατα. Νομίζω ότι αυτά είναι αρκετά.

Καπετάν Μιχάλης: Δίκιο έχεις, αυτά είναι αρκετά.

Καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης η Άννα έριχνε κοφτές ματιές στον νεαρό, το Δημήτρη. Ήταν ψηλός, γεροδεμένος με καστανά μαλλιά και πράσινα μάτια, όμορφος. Τουλάχιστον ο άντρας που θα παντρευτεί είναι όμορφος.

4^η σκηνή

Μετά την απόφαση των πατεράδων για την προίκα έκατσαν και συζήτησαν, ο πατέρας της με τον πεθερό της, η μάνα της με τη μητέρα του Δημήτρη, την Ελπίδα, και τέλος τα αδέρφια της και ο Δημήτρης. Αυτή καθόταν σε μια καρέκλα και τους κοίταζε. Κάποια στιγμή ο Δημήτρης αποφάσισε να πάει έξω να πάρει λίγο αέρα. Όταν άνοιξε την πόρτα η μητέρα του, η κυρία Ελπίδα της είπε να πάει και αυτή μαζί του για να γνωριστούν καλύτερα.

Δημήτρης: Ο νυχτερινός αέρας είναι πολύ αναζωογονητικός, τι λες;

Άννα: Δίκιο έχεις, νιώθω πιο χαλαρή, λες και πήρε όλα τα προβλήματά μου και τα έστειλε μακριά, αν και αυτά είναι ακόμα εδώ.

Δημήτρης: Τώρα γνωριστήκαμε, οπότε καταλαβαίνω πως νιώθεις.

Άννα: Καλά είμαι, αν και όλα αυτά έγιναν γρήγορα, είμαι καλά.

Δημήτρης: Πίστεψέ με, εάν μπορούσα να το σταματήσω, θα το έκανα και μετά θα έφευγα έξω για να γίνω ναυτικός και να ταξιδέψω παντού. Εσύ τι πιστεύεις; Τι ονειρεύεσαι; .

Πρώτη φορά ένιωθε αυτοπεποίθηση για να απαντήσει σε κάποια ερώτηση, χωρίς φόβο, ήξερε τι ήθελε.

Άννα: Αυτό που θα ζητούσα εγώ θα ήταν ελευθερία, έστω και λίγη.

Την κοίταξε στα μάτια τα οποία έλαμπαν από το φεγγαρόφωτο, μπορούσε να δει τον πόνο, τη θλίψη, τη στέρηση και την απελπισία. Ήξερε ότι έπρεπε να την βοηθήσει.

Δημήτρης: Δίκιο έχεις, δεν μπορείς να κάνεις τίποτα, ούτε να ταξιδέψεις ούτε να ζήσεις χωρίς να είσαι ελεύθερος.

Και οι δυο είχαν αρχίσει να χαλαρώνουν και να μιλούν. Και οι δυο είχαν αρχίσει να έρχονται πιο κοντά, ήξεραν και οι δυο ότι θα έβρισκαν την ελευθερία που αναζητούσαν όλα αυτά τα χρόνια μέσα από αυτό το γάμο.

Παρασύρης Λευτέρης του Γεωργίου (A4)

Παιδιά του '97, του χρόνου δίνετε πανελλήνιες :)

Να αρχίσετε με όρεξη το διάβασμα, σαν να αρχίζει ένα ταξίδι ενός χρόνου γεμάτο γνώσεις και περιπλανήσεις σε ανεξερεύνητα μονοπάτια. Να μείνετε συγκεντρωμένοι και να αγνοήσετε τις φωτογραφίες στις παραλίες και στα κλαμπ που θα βγάζουμε εμείς. Εάν κάνετε φροντιστήρια και ιδιαίτερα μαθήματα, να είστε σίγουροι ότι αυτά θα γεμίσουν τον ελεύθερο σας χρόνο και έτσι δεν θα έχετε χρόνο για τις βαρετές βόλτες τα καλοκαιρινά βράδια και τον κουραστικό ύπνο μέχρι το μεσημέρι.

Όταν με το καλό αρχίσει το σχολείο τον Σεπτέμβρη, μη δυσανασχετήσετε που δεν θα προλαβαίνετε να ξεκουράζεστε, τουλάχιστον το πρωί, αλλά να νιώσετε χαρά που κάθε μέρα θα βλέπετε την μούρη του διπλανού σας με κύκλους κάτω από τα μάτια και με χασμουρητά που εγκυμονούν κίνδυνο να σπάσει η μασέλα του στα δύο. Ειδικά όταν θα αρχίσουν τα διαγωνίσματα του πρώτου τετραμήνου, μη νιώσετε ζορισμένοι-δείτε το ως μια ευκαιρία ενασχόλησης με τα μαθήματα της άλλης κατεύθυνσης που θα εμπλουτίσουν τον εγκέφαλό σας με επιπλέον γνώσεις.

Βαρδαλαχάκης Γιώργος (Γ1)

Εσείς που έχετε άγχος και αυτό φαίνεται σωματικά μην χαλιέστε που θα βγάλετε δύο τρία σπυράκια παραπάνω. Εάν πάλι το άγχος σας χτυπήσει ψυχικά, μην πάθετε καμιά κατάθλιψη και νιώσετε πιεσμένοι από παντού χωρίς να υπάρχει τρόπος εκτόνωσης.

Ανακουφιστείτε σκεπτόμενοι ότι θα θερίσετε του καρπούς που σπείρατε όταν προσφέρετε πολύ αργότερα στην κοινωνία...τι και εάν οι μισθοί έχουν υποστεί ελαφριές τροποποιήσεις; Όταν έρχεται η Παρασκευή να νιώθετε ικανοποιημένοι που με αίσιο πάλι τρόπο έληξε μία ακόμα εβδομάδα και μην σκεφτείτε ότι το Σαββατοκύριακο θα περάσει σαν καπνός και θα έρθει πάλι η Δευτέρα και ξανά ντου απ' την αρχή.

Να είστε επίσης αισιόδοξοι. Μην πείτε ποτέ «άδικα διαβάζω αφού ούτως ή άλλος δουλειά δεν θα βρω», αλλά δείτε την ανεργία ως περισσότερο ελεύθερο χρόνο. Μην ανησυχείτε που δεν πρόκειται να κάνετε απόσβεση στο άμεσο μέλλον-σιγά, έγινε μια επένδυση και πέσαμε έξω.

Ήξερες ότι...;

- ✘ Γνωστή αεροπορική εταιρεία είχε κέρδος \$40,000 το 1987 αφαιρώντας ΜΙΑ (1) ελιά από κάθε σαλάτα που σέρβιρε στην πρώτη θέση;
- ✘ Απαγορεύεται να πεθάνει κανείς μέσα στο βρετανικό κοινοβούλιο;
- ✘ Ψάχνοντας να βρούμε αντικείμενα, όπως κλειδιά, τηλεκοντρόλ κ.α, χάνουμε ένα χρόνο από τη ζωή μας;
- ✘ Τα τελευταία 3.500 χιλιάδες χρόνια της παγκόσμιας ιστορίας έχουμε μόνο 230 χρόνια ειρήνης στον πολιτισμένο κόσμο;
- ✘ Στην αρχαία Αίγυπτο, αν ο ασθενής πέθαινε στην εγχείρηση, ο γιατρός ακρωτηριαζόταν και από τα δυο τα χέρια;
- ✘ Το 1979 χιόνισε για πρώτη φορά στη Σαχάρα;
- ✘ Η φράση «έφαγε χυλόπιτα» προέρχεται από το παρασκεύασμα χυλού που έδιναν παλιά οι ψευτογιατροί για τον περιορισμό του καημού των ερωτευμένων;
- ✘ Στις 27 Αυγούστου του 1896 η Μεγάλη Βρετανία και η Ζανζιβάρη βρέθηκαν σε εμπόλεμη κατάσταση για 38 λεπτά της ώρας ακριβώς;
- ✘ Το αβοκάντο σε μια μεξικάνικη διάλεκτο σημαίνει «όρχις»;
- ✘ Στην Ινδονησία η τιμωρία για τον αυνανισμό είναι ο αποκεφαλισμός;
- ✘ Οι πιο νέοι γονείς στον κόσμο ήταν 8 και 9 ετών στην Κίνα το 1910;
- ✘ Κάθε βασιλιάς που κοσμεί τα τραπουλόχαρτα, είναι μεγάλος ιστορικός βασιλιάς: ΜΠΑΣΤΟΥΝΙΑ = Βασιλιάς Δαβίδ, ΚΟΥΠΕΣ = Καρλομάγνος, ΣΠΑΘΙΑ = Μέγας Αλέξανδρος, ΚΑΡΟ = Ιούλιος Καίσαρας
- ✘ Το άγαλμα ενός ανθρώπου πάνω σε άλογο όπου το άλογο έχει και τα δυο μπροστινά του πόδια στον αέρα, σημαίνει πως αυτός πέθανε στη μάχη; Εάν το άλογο έχει το ένα μπροστινό πόδι στον αέρα, τότε ο άνθρωπος πέθανε από τραύματα που υπέστη στην μάχη;. Εάν το άλογο έχει και τα τέσσερα πόδια στη γη, τότε το άτομο είχε φυσικό θάνατο;
- ✘ Το ωμό αγγούρι είναι η τροφή με τις λιγότερες θερμίδες;
- ✘ Ένα κιλό λεμόνια περιέχει περισσότερη ζάχαρη από ένα κιλό φράουλες;
- ✘ Το κρουασάν κατάγεται από την Αυστρία και όχι τη Γαλλία;
- ✘ Τον Μεσαίωνα οι Άγγλοι έπιναν μπίρα για πρωινό;

- ✘ Όταν το τσάι έφτασε στην Αμερική, η οδηγία παρασκευής έλεγε: βράστε τα φύλλα. Έτσι, οι Αμερικάνοι τα έβραζαν, τα σούρωναν, πετούσαν το ζουμί, και σερβίριζαν τα βρασμένα φύλλα με ζάχαρη ή σιρόπι;
- ✘ Στην Καλιφόρνια είναι παράνομο να σκοτώσεις ή κατά κάποιο τρόπο να απειλήσεις μια πεταλούδα;
- ✘ Στη Σαουδική Αραβία οι τερμίτες τρώγονται ψητοί σαν ποπ-κορν;
- ✘ Η αράχνη που είναι γνωστή ως «μαύρη χήρα» μπορεί να συνευρεθεί με 25 αρσενικές αράχνες, και στη συνέχεια να τις φάει όλες;
- ✘ Η κραυγή της πάπιας δεν έχει ηχώ και κανείς δεν ξέρει γιατί;
- ✘ Οι χελώνες μπορούν να ανασάνουν από τον ποτό τους;
- ✘ Το 1386 ένα γουρούνι καταδικάστηκε σε θάνατο και απαγχονίστηκε, επειδή είχε σκοτώσει ένα παιδί;

Ανωγειανάκη Θεονύμφη (B4)